

sulentů». Pro tuto živnost mají být zřízeny komory na podobných základech jako jsou komory advokátní. Konsulentem může být podle osnovy (§ 2) kdo vykonal s úspěchem zkoušku obchodně hospodářsko konsulent-skou (§ 84), ke které jest zapotřebí (§§ 75, 83):

a) buď absolutorium vysoké školy obchodní nebo právnické fakulty nebo vysoké školy zemědělské a 3letá praxe konsulentská,

b) nebo vzdělání předepsané pro učitele na vysokých obchodních školách a dvouletá praxe konsulentská,

c) nebo nostrifikované absolutorium na některém vysokém odborném učilišti v cizině a 4letá praxe konsulentská,

d) nebo obchodní akademie či abiturientický kurs při obchodní akademii a 6letá praxe konsulentská.

Podle § 83, 2 odst. místo průkazu o praxi vykonané u obchodně hospodářského konsulenta bude uznána a započtena do doby praxe shora uvedené i praktická činnost vykonávaná v oborech konsulentských ve smyslu § 9 ve službách veřejného úřadu nebo veřejné korporace, případně může být uznána a započítána i taková činnost konaná ve službách jiných zaměstnavatelů, na př. autorisovaných komerčních inženýrů, nebo v samostatném povolání, mohli-li žadatel v těchto případech osvojit si znalosti a zkušenosti, jež se kladou na kandidáty obchodně-hospodářského konsulentství. Postačí tudíž pro konsulenta i jen obecná škola.

Činnost obchodně hospodářských konsulentů jest popsána v § 9 takto:

(1) Obchodně hospodářský konsulent jest oprávněn vykonávati práce, udíleti porady a zastupovati strany v záležitostech souvisejících s vedením podniku nebo se správou jmění*) po stránce obchodně hospodářské, nikoliv technické.

(2) Zejména jest oprávněn:

a) sestavovati, zkoumati a revidovati účetní zápisy, účetní uzávěrky a revisní elaboráty všeho druhu, kalkulace, statistická data jakož i majetkový a finanční stav podniku; zakládati a vésti obchodní a hospodářské knihy;

b) vésti evidenci a prováděti kontrolu jakož i revisi majetku a jeho provozu ve všech oborech podnikání;

c) zhotovovati a zkoumati všechny práce v záležitostech daní, dávek a poplatků;

d) spolupůsobiti při zakládání, správě, přeměně, fusi, likvidaci*) a sanaci podniku a při finančních transakcích všeho druhu;

e) raditi stranám, zastupovati je před úřady, podávati posudky a prováděti hospodářské odhady, vykonávati činnost znaleckou pro strany, úřady, soudy a korporace, pokud jde o otázky související s vedením podniku nebo se správou jmění po stránce obchodně hospodářské;

f) vydávati listinné doklady a osvědčení o své činnosti stranám, soudu nebo úřadu.

Tento návrh zákona, přesto, že je vypracován ministerstvem obchodu, není ničím jiným než formulací maximálních požadavků určitých zájemců, a jest s podivem, jak nekriticky se dnes již i tak nepřiměřená maximální přání odpovědnými místy přijímají.

Literatura.

Rouček-Sedláček, Komentář čsl. obecnému zákoníku občanskému a obč. právo platné na Slovensku a Podk. Rusi, IV. díl (§§ 859 až 1089), Praha 1936/1937, 866 stran. Cena 240 Kč.

Štvrtý díl tohto komentára obsahuje obligáčné právo české a slovenské, spraco-

vané tým istým spôsobom ako materia predchodzích sväzkov. Na prvom mieste reprodukuje sa patričná norma zákoníka v českom znení, potom v autentickom, ďalej nasleduje navrhovaný predpis čsl. kodexu; k tomu sa radí citácia odpovedného legislatívneho materiálu a literatúra. Vlastný

*) Podľa dôvodovej zprávy míněno je i řízení pozůstalostní.

teoretický výklad spracováva všetok tento materiál a tvorí prvú časť komentácie, naväzujúc zároveň na časť druhú, t. j. na dobrý výber predmetnej judikatúry. K tomu sa druží materia slovenského práva, ktorá tu — vzhľadom k jeho povahe — splýva v jedinom texte teoretického výkladu, ktorý je v tomto sväzku komentára prevzatý prevážnou väčšinou z druhého vydania Nástinu Fajnora-Zátureckého. Len kratšie odkazy pochodia od Nožičku; autorom interpretácie procesneprávných ustanovení je Hora. Priradenie slovenského práva ku korešpondujúcim predpisom práva českého je všade správne čo je tým záslušnejšie, že tento úkol je zvlášť obtiažnym v materii občajového obligačného práva. Ani v paušálnych odkazoch na shodnosť ustanovení nenachodíme omylov. K textu pripojuje sa výber výrokov zásadného významu vydaných uhorskou Kúriou aj Najvyšším súdom československým. V tomto paralelnom predvedení najjasnejšie vychodí na javo podstatne rozchádzajúci sa rys oboch právnych systémov. Každodenným upotrebením komentára musí dôjsť i praktický právnik k poznaniu príčin odchylnej mentality českých a slovenských juristov školených na právnych poriadkoch rôznych charakterov; práve tak musí si uvedomiť iné smýšľanie slovenského a podkarpatoruského obyvateľstva žijúceho po stáročia pod panstvom občajového práva. Všetko to má veľmi veľký význam v dnešnej dobe, keď unifikácia obojého práva speje skutočne ku koncu. I v komentári je táto rozličnosť dobre zachytená. V našom práve niet noriem teoretického a konštruktívneho obsahu a komentár musí stručne konštatovať toto obsahové minus. Naše inštitúcie, najmä na poli obligačného práva, sú výtvormi individuálnymi, ako vznikly individuálne z jednotlivých potrieb samotného života. Niet medzi nimi spojív konštruktívne tvorených, nepočíta s pružnosťou generálnejších predpisov ale so stálou meniteľnosťou i najužších a najstriktnějších noriem občajového práva. S potešením nutno konštatovať, že zo srovnania dobrých teoretických výkladov českého práva a zo striedmeho predvedenia slovenského práva sa toto poznanie samo sebou nanucuje. Až sa stane obecným majetkom juristov bude sa hľadiť na úkoly našej unifikácie i na význam dosavadných jej výsledkov iným spôsobom a pozná sa, že tento komentár má skutočne veľký výchovný význam pripravujúc obyvateľstvo a právnikov dvoch rôznych oblastí na úplné spolužitie pod týmže právnym poriadkom. Čím sme bližšie k jednotnému čl. kodexu tým je hodnota tohto komentára väčšou, najmä pre slovenského právnik, lebo je jediným mostom, po ktorom

sa dostane od slovenského k novému čl. právu. Toto bude spočívať na rakúskom o. z. o. a súvislosť i pomer medzi nim a slovenským právom i čl. zákoníkom nevysvitá — žiaľbohu — z legislatívneho materiálu vzniklého v rámci unifikačných prác; dôvodové zprávy neobsahujú nič podobného. V nedávnom čase, keď komentár začal vychádzať, mnohí zapochybovali o jeho potrebnosti a aktuálnosti, majú na mysli urýchlené sjednocovanie práva. My si, u nás na Slovensku, touto otázkou hlavu nelámeme lebo vidíme v ňom dielo vyplňujúce zmienenú a nami trpkou pociťovanú medzeru unifikačného diela. Z jednotlivých partií hodno upozorniť: na uvedenie bohatšej literatúry civilného súťažného práva u § 879, na dobré zostavenie materie slovenského práva o odpovednosti zo správy u §§ 922 a ns., ďalej na stručné ale dobré spracovanie problematiky peňažných dlhových špecialistom prof. Sedláčkom; i materia úrokového práva je dobre prezentovaná a konečne je upozorniť na Kubešovo spracovanie práva zpätnej kúpy a ostatných vedľajších úmluv obvyklých u smluvy kúpopredajnej. Štefan Luby.

Dr. Eugen Th. Leicht, **Der Eigentumsvorbehalt**, soukromoprávní studie podle československého a rakouského práva, nákladem vlastním, 1937, 224 stran.

Práce autora, advokáta a tudíž praktického právníka, jest s mnoha hledisk cenným přínosem právnícké literatury.

Autor neomezil se ve svém díle na teoretické zkoumání právních poměrů, nýbrž snaží se podati výsledek, který by byl vodítkem i pro praxi a podává mnohé závažné náměty pro zákonodárce. Z práce jest viděti, jakou obtíž autorovi působilo, aby vtěsnil svůj výklad svěbytných právních poměrů výhrady vlastnictví do sítě platných norem. Ačkoliv autoru jest jasno, co strany zamýšlely, takže nepochybuje o tom, že stranám skutečně jde o jakési zajištění plnění, k němuž je povinna ona strana, které bylo dodáno na úvěr, přece mu jako právníkovi brání pozitivní úprava ostatních právních institucí v tom, aby takto přímočaře usuzoval, a musí se teprve probojovávatí spleť platných předpisů, aby dokázal, že jde o právní poměr *sui generis*, aby vyvrátil možnost použití takových právních předpisů, které se sice na jiné právní poměry výborně hodí, avšak které nebyly stanoveny proto, aby jich bylo používáno jednou i k aplikaci na právní poměry výhrady vlastnictví.

Tam, kde byla výhrada vlastnictví upra-